

Column

Anneke Rodenburg

Woest

Tijdens een fietstocht zie ik twee meisjes spelen tussen hoog riet, koninginnenkruid, wilgenroosjes en springbalsemien. Lachend rennen ze over smalle paadjes achter elkaar aan. De planten zijn veel groter dan zij zelf. Ze zijn niet bang. Integendeel, zo hoog is spannend en heerlijk om in te verstoppjen.

Deze natte zomer heeft voor veel hoge 'woeste' planten gezorgd. Bijvoet, wilgenroosjes, berenklauw en springbalsemien groeiden uit tot nog spannender hoogtes dan andere jaren. Zelfs wij volwassenen, kunnen vaak niet meer zien waar we zijn, als we ertussen staan. Vroeger, in de buurt van mijn ouderlijk huis, zwierf ik regelmatig rond tussen dergelijke 'woeste' planten. Ik keek enorm op tegen dat hoge plantenbos. Vaak stonden er ook nog braamstruiken en brandnetels. Daarin spelen zorgde voor spanning en een gevoel van oneindigheid. De gewone 'grote menswereld' was even helemaal uit zicht. De zoete geur van springbalsemien herinnert mij nu nog steeds aan de herfst, het gevoel van tijdloosheid en speelgeluk.

Zonnebloemen en mais zijn ook imposante groeiers. Als kind doe je er bijna 20 jaar over om 1,75 meter lang te worden. Een klein zonnebloemzaadje of een maïskorrel lukt dat in enkele maanden! Daarom is

het zo leuk voor kinderen om een zonnebloemzaadje tot hoge plant te zien groeien met grote bloem. Daarom is een maïsdoolhof zo spannend, na enkele maanden is de mais zo hoog dat je niet meer kan zien waar je bent. Je kunt er eindeloos in rond dwalen.

Onze jongste was gek van zonnebloemen én reuzenberenklauw. Zonnebloemen zaaien we nog steeds ieder jaar. Reuzenberenklauw zag hij overal als eerste. Vanuit zijn fietsstoeltje riep hij steeds weer enthousiast: "Kijk mam, berenklauw!" Plukken mocht, als de plant helemaal gedroogd was, aan het einde van de herfst. Dan veroorzaakt hij geen huiduitslag meer. Trots hield hij hem als een lange paraplu omhoog. Vervolgens ging de berenklauw mee naar binnen,

want ook ik vond hem gedroogd in een vaas prachtig.

Bij de aanleg van een natuurspeelplek ontdoen we een gebied vaak eerst van alle 'woeste' planten. Maar wat als die mogen blijven? Als we alleen wat paadjes maaïen zodat een spannend verstopt- en verdwaallandschap ontstaat? Dat zorgt voor veel speelplezier! En dan, na het verstoppjen en verdwalen, ontdekken ze al die andere verrassingen van deze 'woeste' planten: koninginnenkruid vol vlinders, snoepen van de bramen, mooie hommels op de springbalsemien en vast voor volgend voorjaar: de rupsen van dagpauwoog op de brandnetels.

Anneke Rodenburg is ontwerpster van natuurlijke speelplekken en aangesloten bij Springzaad en Wilde Weelde.
www.tuinenvlinder.nl

Maïsdoolhof Saaxumhuizen (Foto Anneke Rodenburg)